

РЕШЕНИЕ

№ 12793

гр. София, 25.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5228** по описа за **2024** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 2171 от 08. 05. 2024 г. по НАХД № 1001 / 2022 г., Софийски районен съд, НО, 16 състав е потвърдил Наказателно постановление № 2262 / 25. 11. 2021 г. издадено от директора на СДВР, с което на И. Н. Б. е наложена глоба в размер на 300 лв. на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ).

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на Б., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява. От процесуалния представител на жалбоподател е постъпила писмена молба, с която поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и

следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка, както и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установил е, че на 28.10.2021 г., около 14:45 часа, в [населено място], И. Б. се е намирал на закрито обществено място в обществения транспорт, във вестибюла на метростанция „Л. мост“ и не е поставил защитна маска на лицето си за еднократна или многократна употреба, покриваща носа и устата, в условията на обявено в Р. България извънредно положение с Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание. По този начин, Б. не е изпълнил въведеното със заповед на Министъра на здравеопазването № РД-01-743/31.08.2021 г., в раздел I, т. 7, задължение за всички лица, когато се намират в закрити обществени места да носят защитна маска за лице или друго средство с аналогична функция. За констатираното нарушение бил съставен АУАН, връчен на сочения за нарушител при условията на отказ, надлежно удостоверен с подписа на един свидетел. Писмени възражения срещу АУАН, в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН, не са постъпили. Въз онова на АУАН е издадено обжалваното пред районния съд наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН, като не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което е потвърдил издаденото НП.

Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, който в редакцията му, действала към момента на извършване на нарушението (ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.), предвижда административно наказание глоба от 300 до 1000 лв. за нарушаване или неизпълнение на въведени с акт на министъра на здравеопазването или на директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или, ал. 2, освен ако деянието не съставлява престъпление. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗЗ, при възникване на извънредна епидемична обстановка министърът на здравеопазването въвежда противоепидемични мерки на територията на страната или на отделен регион. В НП е посочена Заповед № РД-01-743/31.08.2021 г. на министъра на здравеопазването, с които са били въведени противоепидемични мерки на територията на страната, като с т. I, 7 от същата, е въведено и задължение за всички лица, които се намират в закрити обществени места да имат поставена в защитна маска на лицето си за еднократна или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата – от основата до брадичката. Безспорно от доказателствата по делото се установи, че касатора е установен на 28.10.2021 г., около 14:45 часа, в [населено място], се е намирал на закрито обществено място в обществения транспорт, във вестибюла на метростанция „Л. мост“ без поставена маска на лицето си за еднократна

или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата – от основата до брадичката, което сочи на неизпълнение на задължението за спазване на противоепидемичните мерки, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността ѝ на соченото основание.

По отношение на санкцията същата е наложена в минимален размер, поради което е и правилно определена.

Не са налице и предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието е типично за вида си, липсват обстоятелства, които да го характеризират като такова с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, свързани с незачитане на нормативните задължения по спазване на въведени противоепидемични мерки със заповеди на органи на държавно управление.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Разноски за касацията не се претендират, поради което такива не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2171 от 08. 05. 2024 г. по НАХД № 1001 / 2022 г. на Софийски районен съд, НО - 16 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.